

[Estrup]

om at stille en sådan planlægning på benene, sådan at vi kan brede beskæftigelsesindsatsen ud til ikke blot at gælde de ungdomsarbejdsløse, men også andre grupper, herunder ikke mindst kvinderne, og deres situation på arbejdsmarkedet.

Arne Melchior (CD):

Da mit partis ordfører til disse to forslag med meget kort varsel er blevet kaldt til andet vigtigt møde, har jeg lovet at læse min partifælles tale op.

Som vi alle ved, er ungdomsarbejdsløsheden glædeligvis faldende, men derfor er der stadig mange unge, som ikke er kommet i arbejde, og dem har vi naturligvis en forpligtelse over for.

CD har stor tillid til, at kommunerne fortsat vil stille de fornødne midler til rådighed for beskæftigelsesmuligheder for de unge til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, naturligvis afpasset efter lokale forhold.

Vi understøtter ministerens påpegning af, at der findes andre grupper, især kvinderne, for hvem man ligeledes bør overveje ekstraordinære beskæftigelsesmuligheder. Jeg er også bekendt med, at socialministeren i samarbejde med andre, herunder naturligvis især arbejdsministeren, arbejder på nye tilbud til kontanthjælpsmodtagere, den gruppe, man kan kalde de gamle ungdomsarbejdsløse.

CD finder ministerens tilsagn om regeringens initiativ på dette område helt igennem tilfredsstillende og må derfor afvise Socialdemokratiets forslag.

Dohrmann (FP):

Ikke så meget på grund af den hjemlige politik, der er ført – den har ofte trukket i negativ retning – men mere på grund af ting, der er kommet udefra, faldende rente, lavere oliepriser osv., er der heldigvis sket det glædelige, at antallet af unge arbejdsløse ikke er nær så højt, som det var for nogle år siden.

Vi er i den situation, at man i visse områder af landet, for eksempel hele det midtjyske område, den sydlige del af Jylland og vel også store dele af Fyn, skriger på arbejdskraft i dag; men man kan ikke få den.

Vi har også set, at det her i Københavnsområdet f.eks. er umuligt at få taxachauffører. Spalterne er alenlange med annoncer, hvor man søger efter folk. Vi hører også ofte

om folk, der kommer rejsende her til hovedstaden for at søge et job og faktisk får det eller mange gange får det, inden der er gået en halv dag. Det er da vældig positivt. Derfor vil jeg godt sige uden at sige det generelt, at mulighederne for de unge mennesker for at få et job i dag egentlig er temmelig store – bortset fra nogle enkelte afgrænsede områder, hvor der desværre ikke er så meget gang i det.

Hvis vi tænker nogle år tilbage, var det jo først og fremmest unge mennesker, som ikke kunne finde job. Hvad gjorde de? De pakke deres kuffert, og så søgte de hen, hvor der var noget arbejde. Det er desværre blevet noget skrækkeligt noget, at man ligefrem skulle rejse til andre steder i landet for at få et job, men egentlig var der noget sundt i det, og det burde selvfølgelig også være naturligt, at man gjorde det.

Der bliver talt så meget om, at de unge mennesker ikke har noget job. Det er da også skrækkeligt, når unge mennesker starter deres tilværelse med at gå arbejdsløse. Men jeg vil godt vove den påstand, at det er mindst lige så slemt for et ungt ægtepar, der måske har et par børn, hvis de lige pludselig befinder sig i den situation, at de intet job har.

Derfor tror vi ikke på alle disse støtteordninger. Vi mener også at have konstateret, at de slet ikke virker efter hensigten. Det, man skal tilstræbe, er selvfølgelig at skabe vilkår for erhvervslivet, der er så gode, at der investeres og sættes ting i gang, i stedet for først at opkræve skatter og ødelægge erhvervslivets konkurrencevilkår og så bagefter bruge pengene til den slags ting her. Det bider sig selv i halen, og vi tror ikke på det, og som følge deraf kan vi ikke støtte nogen af de to forslag, der her er til behandling.

I øvrigt vil jeg sige, at arbejdsministeren forekommer ualmindelig venlig, hver eneste gang der kommer forslag fra den ene eller den anden side om at give støtte til det ene og det andet. Det tyder faktisk på, at ministeren ikke selv tror ret meget på den lidt mere pralende måde, regeringen fører sig frem på. Denne regering bruger megen tid på at fremhæve sig selv. I praksis er det derimod meget, meget svært at se forskel på det, som f.eks. hr. Anker Jørgensen og hans socialdemokrater står for, og det, der sker her i folketingssalen. Julepakke, påskepakke og nu